

Chúa Nhật XXIII Thường Niên Năm B
Ngày 9 tháng 9 năm 2012

www.4ogiyloichua.net

Lời Chúa

BÀI ĐỌC I: Is 35:4-7a

Bài trích Sách Tiên tri Isaia.

Các người hãy nói với những tâm hồn xao xuyến: Can đảm lên, đừng sợ! Đây đây Thiên Chúa các người đến để phục thù. Chính Người sẽ đến và cứu thoát các người. Bấy giờ mắt người mù sẽ sáng lên, và tai người điếc sẽ mở ra. Bấy giờ người què

sẽ nhảy nhót như nai, và người câm sẽ nói được, vì nước sẽ chảy lên nơi hoang địa, và suối nước sẽ chảy nơi đồng vắng. Đất khô cạn sẽ trở thành ao hồ, và hoang địa sẽ trở nên suối nước.

Đó là Lời Chúa.

Tạ ơn Chúa.

ĐÁP CA: Tv 145:7, 8-9a. 9bc-10

Đ. (2a): Linh hồn tôi ơi, hãy ngợi khen Chúa!

- 1- Thiên Chúa trả lại quyền lợi cho người bị ức, và ban cho những người đói được cơm ăn. Thiên Chúa cứu gỡ những người tù tội. **Đ.**
- 2- Thiên Chúa mở mắt những kẻ đui mù, Thiên Chúa giải thoát những kẻ bị khò lưng khuất phục, Thiên Chúa yêu quý các bậc hiền nhân. Thiên Chúa che chở những khách kiều cư. **Đ.**
- 3- Thiên Chúa nâng đỡ những người mồ côi quả phụ, và làm rối loạn đường nẻo đưa ác nhân. Thiên Chúa sẽ làm vua tới muôn đời, Sion hỡi, Thiên Chúa của ngươi sẽ làm vua từ đời này sang đời khác. **Đ.**

BÀI ĐỌC II: Gc 2:1-5

Bài trích thư Thánh Giacôbê Tông Đồ.

Anh em thân mến, anh em là những người tin vào Đức Giêsu Kitô vinh hiển, Chúa chúng ta, anh em đừng thiên vị. Giả sử trong lúc anh em hội họp, có người đi vào, tay đeo nhẫn vàng, mình mặc áo sang trọng; lại cũng có người nghèo khó đi vào, áo xống dơ bẩn, nếu anh em chăm chú nhìn người mặc áo rực rỡ mà nói: "Xin mời ông ngồi chỗ danh dự này". Còn với người nghèo khó thì anh em lại nói rằng: "Còn anh, anh đứng đó", hoặc: "Anh hãy ngồi dưới bệ chân tôi". Đó không phải là anh em xét xử thiên vị ở giữa anh em và trở nên những quan xét đầy tà tâm đó sao? Anh em thân mến, xin hãy nghe: Không phải Thiên Chúa chọn người nghèo trước mắt thế gian, để nhờ đức tin, họ trở nên giàu có và được hưởng nước Người đã hứa cho những kẻ yêu mến Người đó sao?

Đó là Lời Chúa.

Tạ ơn Chúa.

ALLELUIA: Ga 1:14 và 12b

Alleluia, alleluia! Lạy Chúa, xin hãy nói, vì tôi tớ Chúa đang lắng tai nghe: Chúa có lời ban sự sống đời đời. Alleluia.

PHÚC ÂM: Mc 7:3-37

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Marcô.

Khi ấy, Chúa Giêsu từ địa hạt Tyrô, qua Sidon, đến gần biển Galilêa giữa miền thập tỉnh. Người ta đem một kẻ câm điếc đến cùng Người và xin Người đặt tay trên kẻ ấy. Người đem anh ta ra khỏi đám đông, đặt ngón tay vào tai anh và bôi nước miếng vào lưỡi anh ta. Đoạn ngước mặt lên trời, Người thở dài và bảo: "Ephphatha!" nghĩa là "Hãy mở ra!", tức thì tai anh ta mở ra, và lưỡi anh ta được tháo gỡ, và anh nói được rõ ràng. Chúa Giêsu liền cấm họ đừng nói điều đó với ai. Nhưng Người càng cấm, thì họ càng loan truyền mạnh hơn. Họ đầy lòng thán phục mà rằng: "Người làm mọi sự tốt đẹp, Người làm cho kẻ điếc nghe được và người câm nói được."

Đó là Lời Chúa.

Lạy Chúa Kitô, ngợi khen Chúa.

Chúa Sẽ

Câm và điếc.

Tám thế kỷ về trước, tiên tri Isaia đã loan báo một thời đại mới, khi Đấng cứu thế đến, Ngài sẽ canh tân và đổi mới. Sẽ không còn đui mù, câm điếc, bệnh tật. Và phép lạ hôm nay chứng minh thời gian cứu độ đã đến, và Đức Kitô chính là Đấng giải phóng thiên hạ khỏi bóng tối, bởi vì Ngài đã thực hiện lời tiên tri Isaia: Cho kẻ mù được thấy, kẻ điếc được nghe, người câm nói được và người què quặt được nhảy như nai.

Thế nhưng Chúa Giêsu không phải chỉ chữa lành những tật bệnh phần xác, điều quan trọng là Ngài chữa lành những tật bệnh phần hồn. Ngày hôm nay, qua Giáo Hội Ngài vẫn tiếp tục mở mắt mở tai cho một nhân loại câm điếc đối với lời Chúa, đối với Tin Mừng Phúc Âm.

Chúa Giêsu đem người câm điếc ra một nơi và Ngài chữa lành cho anh ta. Với chúng ta, Ngài cũng chăm sóc đến mọi người như thế, Ngài lo lắng cho mọi người như người mẹ lo lắng cho con mình. Chúng ta hãy tin tưởng và phó thác cuộc đời chúng ta trong bàn tay quyền năng và đầy tình thương xót của Ngài. Đồng thời chúng ta hãy kêu cầu Ngài: Lạy Chúa, xin mở miệng con để con không nói lời vu khống, phạm thượng, nhưng để ca ngợi Thiên Chúa và xây dựng tình bác ái huynh đệ.

Ngày xưa, khi lãnh nhận bí tích Rửa Tội, vị linh mục đã diễn lại động tác của Chúa, khi ngài đặt tay trên tai và trên miệng chúng ta rồi bảo: Ephata, nghĩa là hãy mở ra, để chúng ta biết lắng nghe lời Chúa và biết tuyên xưng những kỳ công của Ngài. Khi lãnh nhận bí tích Thêm Sức, Chúa Thánh Thần tặng cườì nghị lực để chúng ta có đủ can đảm làm chứng cho đức tin.

Thế nhưng chúng ta đã sử dụng miệng lưỡi chúng ta như thế nào? Một giáo dân đã phải đau khổ thốt lên: Có những người cho đến cuối đời đã chẳng mở miệng nói về Chúa Giêsu cho một ai, ngay cả cho những người muốn tìm hiểu về Ngài. Chúng ta đã thua những người quảng cáo hàng hoá trên vỉa hè thành phố và những em bé bán báo, cũng như những người cổ động cho một nhân vật chính trị hay một thiên đàng trần thế.

Chúng ta hãy có can đảm như Bazin, một tiểu thuyết gia, trong một bài diễn văn đọc giữa hàn lâm nước Pháp, đã long trọng tuyên xưng đức tin của mình như sau: Với triệu triệu sinh linh, tôi sung sướng và tuyên xưng Đức Kitô là Thiên Chúa.

Tuy nhiên trước khi nói với người khác về Chúa, thì trong âm thầm chúng ta phải biết lắng nghe tiếng Chúa, qua những giây phút tâm sự và cầu nguyện, vì chúng ta chỉ có thể cho cái chúng ta đã có, chúng ta chỉ có thể nói về những cái chúng ta đã biết và đã kinh nghiệm. Chính vì thế mà Đức Thánh Cha Phaolô VI đã tuyên bố: Nếu không có một đời sống cầu nguyện sâu xa,

làm sao người công giáo, giữa muôn vàn tiếng nói ô hợp của thế giới, có thể lớn tiếng ca ngợi Thiên Chúa, làm cho mọi người phải xao xuyến và được cứu rỗi. Và hơn nữa, thế giới đang mong đợi nơi chúng ta một thứ ngôn ngữ được diễn tả bằng hành động, tức là một đời sống trong sạch và ngay thẳng, một đời sống đạo đức và thánh thiện, một đời sống bác ái và yêu thương.

Bởi vì đời sống gương mẫu của chúng ta cũng chính là một tiếng nói hùng hồn nhất để giới thiệu Đức Kitô cho những người chung quanh.

Hãy mở ra

Khi ở nước ngoài, có dịp gặp những người Việt sinh sống xa quê hương xứ sở, tôi hỏi họ: "Sống ở nước ngoài, điều gì khiến ông bà buồn khổ nhất". Họ trả lời: "Khổ nhất là chúng con sống như những người điếc và ngọng. Không biết tiếng nên ngọng nghịu, nói chẳng nên lời, thành ra không làm cho người ta hiểu được mình. Người ta nói gì mình cũng chẳng hiểu, thật y như người điếc".

Nghe và nói là hai cánh cửa. Nói là cánh cửa mở tâm hồn mình ra thông giao với thế giới bên ngoài. Có gì tích chứa trong lòng, phải nói ra thì người khác mới hiểu. Nghe là cánh cửa mở ra đón nhận thông tin từ thế giới bên ngoài. Phải nghe mới hiểu được người khác. Không nghe không nói cũng giống như đóng kín cánh cửa cảm thông. Mình không hiểu người mà người cũng không hiểu mình. Sống bên nhau mà không hiểu nhau thì thật đáng buồn và đáng sợ.

Nếu điếc và ngọng thể lý đã đáng buồn và đáng sợ, thì điếc và ngọng tâm lý còn đáng buồn và đáng sợ gấp bội.

Có nhiều thứ điếc.

Có thứ điếc vì **khác biệt** ngôn ngữ và văn hoá. Nghe mà không hiểu. Hoặc nghe tưởng là hiểu hoá ra lại hiểu sai. Trường hợp này còn tệ hại hơn là không nghe thấy gì.

Có thứ điếc vì **định kiến**. Đã có sẵn định kiến với ai, ta không muốn nghe người ấy nói nữa. Người ấy có nói hay đến đâu, ta cũng cho là dở. Người ấy có nói tốt đến đâu, ta cũng cho là xấu. Những ý kiến của người ấy không thể lọt vào tai ta. Nếu có vào thì chỉ vào những phần xấu.

Có thứ điếc vì **bịt tai** không muốn nghe. Đây là trường hợp của người tự làm cho mình trở thành điếc. Mất tin tưởng vào anh em. Tuyệt vọng vì cuộc sống. Tự đóng kín trong vỏ ốc của bản thân. Đoạn tuyệt với mọi người.

Sau cùng, có thứ điếc **thiên liêng** không nghe được Lời Chúa. Không nghe được Lời Chúa vì thiếu học hỏi. Nhưng nhất là không nghe được Lời Chúa vì cứng lòng. Vì để nghe Lời Chúa, mở tai chưa đủ, cần phải mở lòng nữa. Bao lâu tâm hồn đóng kín, không nhạy cảm trước những lời mời gọi ăn năn sám hối, không tỉnh thức tiếp thu những lời hướng dẫn về đường lành, thì tai người ta sẽ chẳng nghe được Lời hằng sống. Bao lâu tâm hồn còn đuổi theo dục vọng, còn toan tính những điều gian dối, bấy lâu người ta vẫn còn điếc đặc trước những Lời của Thiên Chúa.

Tương tự như thế, có nhiều thứ ngọng.

Có thứ ngọng do **khác biệt** ngôn ngữ và văn hoá. Ta không hiểu người mà cũng chẳng thể làm cho người hiểu ta.

Có thứ ngọng do **ích kỷ**. Ta chỉ nói về những quan tâm, những nhu cầu, những ước vọng của ta, mà chẳng xét đến những quan tâm, những nhu cầu, những ước vọng của anh em. Nên lời ta nói chẳng lọt vào tai anh em. Lời ta nói trở nên ngọng nghịu, anh em nghe mà không hiểu.

Có thứ ngọng do **sợ sệt**. Vì sợ sệt, ta không dám nói lên sự thật. Những nỗi sợ mất quyền lợi, sợ mất danh dự, sợ mất lòng người khiến ta trở thành câm nín, ngọng nghịu.

Có thứ ngọng do **lười biếng**. Vì lười biếng, ta không nói được những lời tốt đẹp khích lệ anh em. Vì lười biếng, ta không nói được những lời an ủi người đang buồn sầu. Vì lười biếng, ta không nói được những lời chia vui với người anh em gặp may mắn. Nhất là vì lười biếng, ta không nói lên được những lời ca tụng Thiên chúa.

Những đam mê, những dục vọng, những toan tính, những ích kỷ, những lười biếng trở thành những sợi dây trói buộc lười ta, làm ta trở thành câm nín, ngọng nghịu.

Có nhiều bức tường ngăn chặn làm tai ta điếc. Có nhiều sợi dây trói buộc làm cho lười ta ngọng.

Hôm nay, Đức Giê-su cũng đến nói với ta: "Ephata". Hãy mở ra.

Hãy **mở tai** ra để lắng nghe lời anh em. Hãy mở tai ra để lắng nghe lời Chúa. Hãy phá đi bức tường định kiến. Hãy phá đi bức tường ích kỷ. Hãy phá đi bức tường tâm hồn cứng cõi để mở rộng tâm hồn đón nhận anh em và đón nhận Lời Chúa.

Hãy **mở miệng** lưỡi ra để đi đến với anh em và đi đến với Chúa.. Hãy cắt đứt sợi dây ích kỷ để ta quan tâm tới nhu cầu của anh em. Hãy cắt đứt sợi dây sợ sệt để ta mạnh dạn nói những lời sự thật. Hãy cắt đứt sợi dây lưỡi biếng để ta nói lên những lời tốt đẹp, những lời ca ngợi tình thương của Chúa.

Lạy Chúa, xin hãy chữa bệnh điếc và bệnh ngọng trong tâm hồn con. Amen.

KIỂM ĐIỂM ĐỜI SỐNG

- 1) Hãy kể ra những thứ ngọng và nói lý do của những thứ ngọng đó.
- 2) Hãy kể ra những thứ điếc và nói lý do của những thứ điếc đó.
- 3) Khi gặp người khác bạn thích nói hay thích nghe. Hoặc bạn không muốn nói cũng chẳng muốn nghe?
- 4) Lắng nghe có dễ không? Bạn có để ý lắng nghe Chúa và nghe nhau không?
- 5) Nói những điều tốt đẹp rất có ích lợi. Bạn đã có kinh nghiệm gì về điều này chưa?

DTGM. Ngô Quang Kiệt.

CHÚC MỪNG SINH NHẬT
ĐỨC TỔNG GIÁM MỤC
GIUSE NGÔ QUANG KIỆT

Happy Birthday

Ngày 4/9/2012, sinh nhật lần thứ 60 của Đức Tổng Giám mục Giuse Ngô Quang Kiệt

Bài giảng của Đức Tổng Giám mục Giuse Ngô Quang Kiệt trong Thánh lễ mừng Sinh nhật thứ 60 (4/9/1952-4/9/2012)

Theo phong tục, sinh nhật 60 là quan trọng. Quan trọng vì đạt tới tuổi được gọi là tuổi thọ. Khi được 60 tuổi mà chết thì người ta gọi là hưởng thọ. Nhưng có lẽ sinh nhật 60 được coi là quan trọng vì là mốc đưa người ta trở lại khởi điểm sau khi đã đi hết một vòng thời gian. Trong âm lịch có 10 can đó là: Giáp, Ất, Bính, Đinh, Mậu, Kỷ, Canh, Tân, Nhâm, Quý; và 12 chi đó là: Tý, Sửu, Dần, Mão, Thìn, Tỵ, Ngọ, Mùi, Thân, Dậu, Tuất, Hợi. Các can và các chi lần lượt kết hợp với nhau. Đúng 60 năm thì hết một vòng và trở lại để bắt đầu một vòng mới. Trở lại khởi điểm, người ta như được sinh lại một lần nữa.

Phong tục này tốt đẹp vì là dịp cho ta nhớ và thực hành Lời Chúa dạy: “Không ai có thể thấy Nước Thiên Chúa, nếu không được sinh ra một lần nữa bởi ơn trên”. Khi Nicôđêmo thắc mắc làm sao sinh lại được, Chúa Giêsu giải thích đó là “sinh ra bởi nước và Thần Khí” (Ga 3, 3-5). Như vậy trở lại khởi điểm nhưng không còn như cũ. Sinh lại một lần nữa nhưng không phải là trở lại lòng mẹ, vì sinh lại một cách khác.

Sáu mươi năm trước được sinh ra theo tự nhiên. Sáu mươi năm sau được sinh lại trong siêu nhiên. Lần đầu sinh ra theo xác thịt. Lần sau sinh lại theo Thần Khí. Lần đầu sinh ra trong tất định vì ta không có quyền lựa chọn. Lần sau sinh lại trong tự do vì ta có quyền lựa chọn sinh lại hay không. Lần đầu xé lòng mẹ sinh ra. Lần sau xé lòng mình để được sinh lại. Vì lần đầu sinh ra chỉ có tương lai. Lần sau sinh ra đã mang nặng quá khứ. Quá khứ có sức trói buộc không nhỏ. Muốn sinh lại phải dứt lìa quá khứ. Muốn dứt lìa quá khứ phải xé lòng mình ra.

Việc Chúa Giêsu chữa người bị quỷ ám hôm nay là một minh họa cho việc sinh lại. Quỷ thân ô uế tượng trưng cho ma quỷ, xác thịt và thế gian trói buộc anh thanh niên vào quá khứ tội lỗi chết chóc. Khi Chúa đến trừ khử ma quỷ, anh sợ Chúa đến tiêu diệt anh. Vì anh đã gắn bó với ma quỷ xác thịt thế gian, để anh lệ thuộc vào nó, đến nỗi thiếu chúng anh tưởng mình không sống được. Và lúc phải tách lìa ma quỷ xác thịt thế gian, anh ngã vật xuống như chết đi. Nhưng đó chỉ là một ca phẫu thuật. Lời Chúa như lưỡi gươm sắc bén cắt đôi cuộc đời của anh: tách lìa bệnh tật để thân thể anh trở nên khỏe mạnh, tách lìa sự chết để từ nay anh được sống, tách lìa xiềng xích trói buộc để từ nay anh được tự do, tách lìa đời sống theo xác thịt để từ nay anh sống theo Thần Khí. Tách lìa quá khứ đen tối để anh được hoàn toàn sống cho tương lai tươi sáng. Anh trở thành con người mới khác hẳn. Anh đã được sinh lại.

Thánh Phaolô là người đã trải qua kinh nghiệm sinh lại sau khi ngài bị ngã ngựa ở cổng thành Damas. Khi chỗi dậy, ngài trở thành một con người mới. Ngã xuống là Saulô. Chỗi dậy là Phaolô. Ngã xuống là chết cho con người cũ. Chỗi dậy là sống cho con người mới. Ngã xuống là xác thịt. Chỗi dậy là Thần Khí.

Trở nên con người mới, ngài dứt khoát với con người cũ: “Tôi chỉ chú ý đến một điều, là quên đi chặng đường đã qua, để lao mình về phía trước” (Ph 3, 13).

Ngài từ bỏ tất cả vì Chúa Kitô là tất cả của ngài: “Tôi coi tất cả mọi sự là thiệt thòi, so với mối lợi tuyệt vời, là được biết Đức Kitô Giêsu, Chúa của tôi. Vì Người, tôi đành mất hết, và tôi coi tất cả như rác, để được Đức Kitô và được kết hợp với Người” (Ph 3, 8-9a).

Ngài đạt đến đỉnh điểm của đời sống mới vì sống bằng sự sống của Chúa Kitô: “Tôi cùng chịu đóng đinh với Đức Kitô vào thập giá. Tôi sống, nhưng không còn phải là tôi, mà là Đức Kitô sống trong tôi” (Gal 2, 20).

Đức TGM Giuse Ngô Quang Kiệt vượt lũ đi thăm giáo dân

Thánh nhân cho ta biết ngài nắm được những chân lý cao siêu về đời sống mới ấy là nhờ Thần Khí như ngài nói trong bài sách thánh thứ 1 hôm nay: “Để nói về những điều đó, chúng tôi không dùng những lời lẽ đã học được nơi trí khôn ngoan của loài người, nhưng dùng những lời lẽ Thần Khí linh hứng để diễn tả thực tại thuộc về Thần Khí”. Vì “con người sống theo Thần Khí thì xét đoán được mọi sự”.

Nhờ sự khôn ngoan của Thần Khí, con người hiểu biết thời gian là hữu hạn. Cuộc sống ở đời này là phù du. Vì thế phải biết khôn ngoan chọn lựa như lời Thánh vịnh 90:

“Xin dạy chúng con đếm tháng ngày mình sống.

Ngõ hầu tâm trí được khôn ngoan”. (Tv 90:12)

Nếu biết sinh lại trong Thân Khí, ta sẽ biết dùng thời gian hữu hạn để chiếm được vĩnh cửu và dùng cuộc sống phù du để đạt tới sự sống đời đời.

Xin Chúa ban Thân Khí cho ta, để ta được sự khôn ngoan của Thân Khí, để ta biết được những thực tại thuộc Thân Khí và để ta được sinh lại trong Thân Khí.

Lạy Chúa, con sẽ ca ngợi tình thương của Chúa đến muôn ngàn đời.

Đan viện Thánh Mẫu Châu sơn, 04-09-2012

TGM.Giuse Ngô Quang Kiệt

